

Københavns Kommune over forholdene, men hidtil uden resultat.

Københavns Kommune har i et svar til borgeren bl.a. anført: »Vi er i Københavns Kirkegårde ikke uenige med Dem i, at de muslimske gravstedsforhold ikke har udviklet sig så velordnet og pænt som man kunne ønske sig. Kontakten til de muslimske familier er allerede ved gravstedserhvervelsen og senere i fredningstiden ganske vanskeligt, og vi har hidtil haft en meget lempelig og tolerant indstilling til gravstedernes anlæg og udsmykning«.

Det er spørgerens opfattelse, at gravsteder skal opfylde et almindeligt anstændigt niveau, uanset om gravstedet er kristent eller fremmed. Blandt andet på baggrund af situationen på Vestre Kirkegård i København ønsker spørgeren, at der bliver draget omsorg for, at gravsteder passes på linie med danske gravsteder. I modsat fald må gravsteder, der ikke passes ordentligt, ganske enkelt sløjfes.

Svar (18/10 2000)

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Jeg kan oplyse, at et gravsted på en folkekirke-lige kirkegård ikke kan nedlægges, forinden fredningstiden efter den seneste begravelse i gravstedet er udløbet, jf. lov om folkekirken kirkebygninger og kirkegårde § 17, stk. 1.

Hvis den, der har brugsret til et gravsted, ikke sørger for, at det holdes i sømmelig stand, kan det ryddes og besås med græs eller gruslægges i resten af den periode, for hvilken brugsretten er erhvervet. Gravminder skal dog opbevares indtil brugsperiodens udløb, jf. nævnte lovs § 17, stk. 2.

Disse bestemmelser gælder også for særlige afsnit på en kirkegård, som er forbeholdt et andet trossamfund. Kirkegårdsbestyrelsen og det pågældende trossamfund kan indgå en aftale om brugen af de særlige afsnit, og det er her muligt af aftale særlige retningslinier for fx gravkastning, plantning, udsmykning, vedligeholdelse o.s.v. Indenfor de rammer er det herefter den stedlige kirkegårdsbestyrelse, der afgør, om et gravsted ikke vedligeholdes og derfor skal besås med græs eller gruslægges i resten af fredningstiden.

Spm. nr. S 123

Til socialministeren (11/10 2000) af:

Inge Refshauge (LH):

»Kan en kommune dele hjemmehjælpstimer og ledsagertimer for en yngre blind mand?«

Begrundelse

Den pågældende har af Vojens Kommune fået besked på, at han kan få 8 hjemmehjælpstimer om måneden, men disse fragår i hans ledsagertimer på 15 timer om måneden. Den unge mand er totalt blind, bor alene og klarer sig udmærket. Han ville gerne deltage i et IT-kursus, hvor han skal bruge ledsagerordningen, men har fået besked på, at der gives 8 timers hjemmehjælp om måneden og 7 timers ledsager.

Svar (20/10 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Efter servicelovens § 71 har kommunen pligt til at sikre, at personer der midlertidigt eller varigt har behov for personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet eller hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder, kan få tilbud om hjælp til disse funktioner.

Bestemmelsen i servicelovens § 71 er ikke tænkt som hjemmel til hjælp til ledsagelse.

Servicelovens § 78 fastslår, at ledsagelse ydes til personer, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne ikke kan færdes på egen hånd uden for hjemmet. Personer, der opfylder betingelserne for at få ledsagelse, har ret til 15 timer pr. måned.

Formålet med ledsagelse er udelukkende ledsagelse til aktiviteter, som brugeren selv bestemmer indholdet i.

Det er min opfattelse, at ledsageordningen skal ses som et supplement til de øvrige handikapkomenserende ydelser. Ordningens indhold er betinget af brugerens eget ønske, og kommunen kan ikke umiddelbart beslutte at lade ledsageordningen erstatte andre ydelser.

Det bemærkes, at jeg har som minister ikke kompetence til at gå ind i enkelt-sager og foretage en konkret vurdering, og jeg kan derfor ikke udtale mig om den konkrete sag.

Borgeren har mulighed for at indbringe kommunens afgørelse for det sociale nævn og den